

Primăvara

muzica: Mircea Bucescu

versuri: Magda Isanos

Un a - er căl-du , par-fu - mat Sub ce - rul de'un pal i - vo-riu. În
 7 va - le pâ - râ - ul um - flat a -lear - gă săl - ba - tec i viu. În zori m'a tre - zit să - ru - ta - rea tri -
 13 mi - să pe'o ra - ză de soa - re; Lu - mi-na'n - e - ca de-păr - ta - rea, tot ră - ul mu - ri - se'n ui - ta - re. În
 19 zori m'a tre - zit să - ru - ta - rea tri - mi - să pe'o ra - ză de soa - re; Lu - mi-na'n - e - ca de-păr -
 24 ta - rea, tot ră - ul mu - ri - se'n ui - ta - re. Ve - ni pe a - ri - pa de
 30 vânt O ves - te fru - moa-să din cer. i'a - cu - ma bă - trâ - nul pă - mânt îi la - să co - jo - cul de ger.
 36 E ves - tea ce'o mur - mu - ră sea - ra ze - fi - rul. Pă - du - rea o ti - e; So -
 41 se - te de'a - cum Pri - mă - va - ra, să bu - cu - re lu - mea - pus - ti - e. E ves - tea ce'o mur - mu - ră
 46 sea - ra ze - fi - rul. Pă - du - rea o ti - e; So - se - te de'a - cum Pri - mă - va - ra, să
 51 bu - cu - re lu - mea - pus - ti - e. Prin dea luri să - ra - ce, se'a - u - de un zvon ca - re
 57 cre - te me - reu. Îl spun a pâ - râ - u - lui un - de Îl cân - tă tot su - fle - tul meu. Tu
 63 soa - re, tri - mi - te lu - mi - nă în ra - ze bo - ga - te spre noi i fă să ră - sa - ră'n gră -

Primăvara

68

di - nă ____ frun - zi- ul, pe ar-bo-rii goi. Tu soa-re, tri-mi - te lu - mi - nă ____ în ra-ze bo-ga - te spre noi ____ i fă să ră - sa - ră'n gră - di - nă ____ frun - zi- ul, pe ar-bo-rii goi. ____

Vi-ne, vi-ne pri - mă - va - ra Se a - ter-ne'n toa - tă a - ra, Flo-ri - ce - le pe câm - pii, rit. Hai să le'a-du-năm co - pii!

Hai să le'a-du-năm co - pii! Flo-ri - ce - le pe câm - pii, Hai să le'a-du-năm co - pii!

Un aer călduț, parfumat
Sub cerul de-un pal ivoriu,
În vale pârâul umflat
aleargă sălbatec si viu.

În zori m-a trezit sărutarea
trimisă pe-o raza de soare;
Lumina-neca depărtarea -
tot râul murise-n uitare.

Veni pe aripa de vânt
O veste frumoasa din cer.
Si-acuma bătrânul pământ
Își lasă cojocul de ger.

E veste ce-o murmura seara
zefirul. Pădurea o știe;
Sosește de-acum Primăvara,
să bucure lumea pustie.

Prin dealuri sărace, se-aude
un zvon care creste mereu.
Îl spun a pârâului unde
Îl cântă tot sufletul meu.

Tu soare, trimite lumină
în raze bogate spre noi
și fă să răsară-n gradină
frunzișul, pe arborii goi.